

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi március hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi október hó 21. napján kihirdetett 6.B.288/2009/16. számú ítéletét **megváltoztatja, a vádlott cselekményét 1 rb. a Btk.170.§./1/ és /6/ bekezdés I. fordulata szerinti testi sértés büntettének minősíti.**

Ezért az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

Az első fokú eljárásban felmerült, a vádlott által viselendő bűnügyi költség összege 124.437.- /Egyszázhuszonnégyezer-négyszázharminchét/ Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 6.540.- /Hatezer-ötszáznegyven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi október hó 21. napján kihirdetett 6.B.288/2009/16. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés), és ezért 4 évi börtönbüntetésre, mint főbüntetésre, és 4 évi közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról, a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 118.937,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a cselekmény minősítésének megváltoztatása, valamint a büntetés súlyosítása érdekében, míg a vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő minősítés megállapítása és enyhítés érdekében fellebbezett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.390/2009/1-I. számú átiratában módosítással tartotta fenn a fellebbezést, indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítését, valamint a bűnügyi költség összegének 124.437,- Ft-ban való megállapítását.

A másodfokú nyilvános ülésen az érintettek megjelentek. A Győri Fellebbviteli Főügyészség képviselője fellebbezését az írásbeli átiratban foglalttal egyezően fenntartotta. Álláspontja szerint a vádlott önfeljelentése elállásként értékelendő, ezért a vádlott cselekménye életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősül, így mellőzni kell az elsőfokú ítéletből a 10. oldala 3. bekezdésében foglalt indokolási részt. Erre tekintettel az enyhítő szakasz alkalmazásának mellőzését, a bünteteskiszabási körülmények és a bűnügyi költség korrigálását, míg egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Osztotta az ügyészség azon álláspontját, hogy a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértésnek kell minősíteni, azzal, hogy értékelendő a jogos védelmi helyzet is, mert a vádlott hosszú évek bántalmazását szenvedte el a sértettől.

A vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz, előadta, hogy ölési szándéka nem volt, és többször érte támadás a sértett részéről, akivel szemben meg kellett védenie magát és kiskorú gyermekét.

Az ítélet tábla a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 348.§ (1) bekezdés szerinti teljes felülbírálat során az ügyészi fellebbezést részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályainak maradéktalan megtartása mellett megfelelően folytatta le az eljárást, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A szükséges bizonyítékok beszerzésével, azoknak egyenként és összességükben való értékelésével tisztázta az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat. A tényállást elsősorban a vádlott vallomása és az orvosszakértői vélemény alapján

állapította meg, amelyet a többi tanú vallomása, és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok is alátámasztottak. A vádlott a nyomozás során elismerte a cselekmény elkövetését. A vádlott előadása és az orvosszakértői vélemény közötti egyetlen eltérés a szúrások számában és irányában volt, amelyet a szakértő meghallgatása során tisztázott az elsőfokú bíróság, akként, hogy a sértett mellkasán a vádlott valójában két szúrással egy sérülést ejtett, azokat álló testhelyzetben, fentről lefelé irányulóan adta le.

Az elsőfokú bíróság a jogos védelmi helyzet lehetőségét is vizsgálta. A vádlott az eljárás során feltárta az eseményeket, beszélt az előzményekről, amelyek alapján megállapítható, hogy valóban történtek korábban is bántalmazások, azokat a kölcsönösség jellemezte. Ezt is figyelembe véve az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben. A vádlott késeket készített elő a lakás egész területére, amely önmagában kizárja a jogos védelmi helyzet fennállását, de ezen a körülményen túlmenően megállapítható, hogy időben eltávolodott egymástól a sértett vádlottat bántalmazó magatartása és a vádlott terhére rótt cselekmény, amely szintén kizárja annak lehetőségét, hogy a vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett volna.

A bizonyítékok összevetésével minden lényeges elemében tisztázott, és így megalapozott a tényállás. Az ítéletábra határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú ítéletben megállapított tényállásra alapította.

A megállapított tényállás alapján a megyei bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése azonban téves jogi álláspontot tükröz.

Helytállóan állapította meg a megyei bíróság a vádlott terhére rótt cselekmény elkövetésének az alanyi és tárgyi körülményeinek a vizsgálata során, hogy a vádlott emberölés kísérletét követte el. Ugyancsak helyesen állapította meg azt is, hogy az önfeljelentés nem feltétlenül azonos az önkéntes eredmény elhárítással, azonban jelen esetben az önfeljelentés egyúttal az elkövetett bűncselekmény eredményének elhárítását is jelentette. Az orvosszakértői vélemény egyértelmű volt abban, hogy csak az azonnali orvosi segítség mentette meg a sértett életét. Az orvosszakértő a tárgyaláson történő meghallgatása során megerősítette ezt az állítását akként, hogy akár negyed órás, de fél órás késlekedés esetén már mindenképpen a vádlott halálát eredményezte volna a kialakult vérvesztéses sokk. A vádlott azzal, hogy a rendőrséget felhívta és kérte, hogy mentőt is küldjenek, biztosította a vádlott részére a gyors és szakszerű orvosi segítséget, amely megmentette a vádlott életét, és az emberi élet védelmét értékelni kell. Bár a vádlott valóban megvalósította a Btk. 166.§ (1) bekezdésében foglalt emberölés bűntettének a Btk. 16.§-a szerinti kísérletét, azonban a fentiekre figyelemmel a Btk. 17.§ (3) bekezdése alapján nem büntethető emiatt,

mert a vádlott halálának bekövetkezését, mint bűncselekményének eredményét önkéntesen elhárította. Az emberölés kísérletének büntettéért emiatt nem büntethető vádlott cselekményével ugyanakkor megvalósította a Btk. 170.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettét, ezért a Btk. 17.§ (4) bekezdése alapján cselekményét ennek megfelelően kell minősíteni.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során valamennyi enyhítő és súlyosító körülményt feltárta, azonban a minősítés megváltoztatása eredményeképpen az enyhítő körülmények közül az ítélet tábla mellőzte a kísérletet és a vádlott rendőrségi bejelentését, tekintettel arra, hogy azok ismételt figyelembe vétele a kétszeres értékelés tilalmába ütközne. Az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülmények helyes értékelésével megfelelő fő- és mellékbüntetést szabott ki, amely a megváltozott minősítés ellenére nem eltúlzott, alkalmas a büntetése kiszabási célok elérésére azzal, hogy törvényes kiszabásához nem szükséges a Btk. 87.§ (2) bekezdés b) pontjában írt szabályok alkalmazása. Az eltérő minősítést folytán az elsőfokon alkalmazott büntetés a különös részi tényálláshoz rendelt törvényi tételkeretet nem lépi túl, az alsó határ közelében kiszabott büntetésnél enyhébb büntetés nem felelne meg az általános és egyéni bűnmegelőzés céljainak, annak enyhítésre az ítélet tábla nem látott okot.

A bűnügyi költség összegét az ítélet tábla a Győri Fellebbviteli Főügyészség indítványának megfelelően megváltoztatta, korrigálta a számítási hiba folytán 118.937,- Ft-ban megjelölt bűnügyi költség összegét akként, hogy azt 124.437,- Ft-ban határozta meg.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a vádlott által elkövetett cselekményt életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette, egyúttal korrigálta a bűnügyi költség összegét, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az ítélet tábla a Be. 99.§ (1) és (2) bekezdései értelmében rendelkezett a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, valamint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján.

Győr, 2010. évi március hó 17. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Miklós Mária sk.

Dr. Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke

a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi október hó 21. napján kihirdetett 6.B.288/2009/16. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: